

LBRIS

We know
books

MANI SAHUKAR

SAI BABA
SFÂNTUL DIN SHIRDI

Editura Soma Nova
2024

Editura Soma Nova

Str. Gorjului, Nr. 22A, Camera 1, București

www.editurasoma.ro

contact@editurasoma.ro

tel: 0726 260 955

Redactor: Diana Vultur

Design copertă: Ana-Maria Băluță

Tehnoredactare: Florin Orșă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Sahukar, Mani

Sai Baba : sfântul din Shirdi / Mani Sahukar. –

București : Soma Nova, 2024

ISBN 978-606-95869-4-5

929

2

Copyright © 2024 Soma Nova

Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este permisă numai cu acordul prealabil scris al Editurii Soma Nova

Tiparul executat la **S.C. X PROMPT PRINT S.R.L.**

București

tel 021 423 20 58,

e-mail: contact@xprompt.ro,

web: xprompt.ro • 2024

CUPRINS

<i>Cuvânt înainte (la prima ediție)</i>	6
<i>Nota și dedicația autorului</i>	8
<i>Prefață la ediția a doua</i>	12
I. INTRODUCERE.....	16
II. ÎNȚIȘIEREA OFERITĂ DE GHIDUL SPIRITUAL.....	31
III. SHRI SAI BABA AJUNGE LA SHIRDI.....	41
IV. ABANDONUL FAȚĂ DE GHIDUL SPIRITUAL ESTE SINGURA SADHANA.....	57
V. MANIFESTAREA GLORIOASĂ DE LA SHIRDI.....	75
VI. ACȚIUNILE MIRACULOASE (JOCURILE – LILA) ALE LUI SHRI SAI BABA.....	88
VII. CUM A TRĂIT MAESTRUL: DAKSHINA.....	108
VIII. CARE A FOST ÎNVAȚĂTURA MAESTRULUI.....	120
IX. SHRI SAI BABA NE VORBEȘTE: AFORISMELE ȘI AFIRMAȚIILE LUI.....	131
X. AFORISMELE LUI SHRI SAI BABA.....	136
XI. TRECEREA LUI SHRI SAI BABA ÎN LUMEA DE DINCOLO.....	140
XII. SHRI UPASANI BABA.....	149
XIII. SAȚI GODAVARI MATAJI – O SCURTĂ APRECIERE ...	160
<i>Anexa</i>	171
<i>Glosar</i>	173

LBRIS We know books

CAPITOLUL I

INTRODUCERE

Dacă o cultură (învățătură) este menită să dăinuiască, este necesar ca ea să se afirme din nou și din nou cu impactul unei erupții vulcanice care aruncă în aer ignoranța omului. Deși filozofia spirituală a Indiei este adevărată pentru toate timpurile, restabilirea ei este necesar să fie creată printr-o explozie îndrăzneată a adevărilor spirituale. Acest lucru poate fi făcut doar de un mare Avatar. Începutul secolului al XX-lea a produs un astfel de om în Shri Sai Baba, Sfântul din Shirdi. Shri Sai Baba a trecut în lumea de dincolo în 1918 și, deși perioada misiunii sale spirituale s-a extins doar pe o perioadă de aproximativ 60 de ani, el a reușit în acel timp scurt să reinfuzeze ordinea temporală cu lumina lui Dumnezeu, dezvăluindu-le oamenilor adevărata lor natură și conducându-i să-și descopere propria demnitate.

Shri Sai Baba încă trăiește în sufletul patriei noastre și în inimile copiilor ei; așa cum trăiesc toți ceilalți Avatari și înțelepți.

Impulsul religios este bine înrădăcinat în însuși pământul țării noastre mari și străvechi. Idealismul înalt al scripturilor noastre antice, care definește religia ca un mod de viață spiritual mai

degrabă decât ca o dogmă sau un crez, încă mai are putere asupra maselor, precum și asupra ființelor ce au parte de o înaltă educație. Deși vitalitatea impulsului religios poate fi considerat ca fiind ocultat în zilele noastre, el este obligat să se afirme, deoarece indianul tipic încă păstrează în spațiul cel tainic al inimii sale o credință puternică a faptului că numai prin valorile spirituale își poate îndeplini nevoile de bază, de fericire și liniște sufletească. Aceasta este o caracteristică adânc înrădăcinată a sufletului indian și nimic nu o poate smulge sau distruge complet. Indianul crede că omenirea și lumea își au țelul nu în sine, ci sunt rânduite unui destin transcendental, astfel încât ființa umană este necesar să se dedice unei strădanii continue spre perfecțiune. Stabilirea împărăției lui Dumnezeu pe Pământ este concepută ca fiind o acțiune de cooperare între Dumnezeu și om. Omul este părtaș în opera creației. Bărbații și femeile pot fi profund angajați în sarcinile lumii, dar inspirația care îi susține în vocația lor umană vine de sus, din esența religiei care este spiritualitatea.

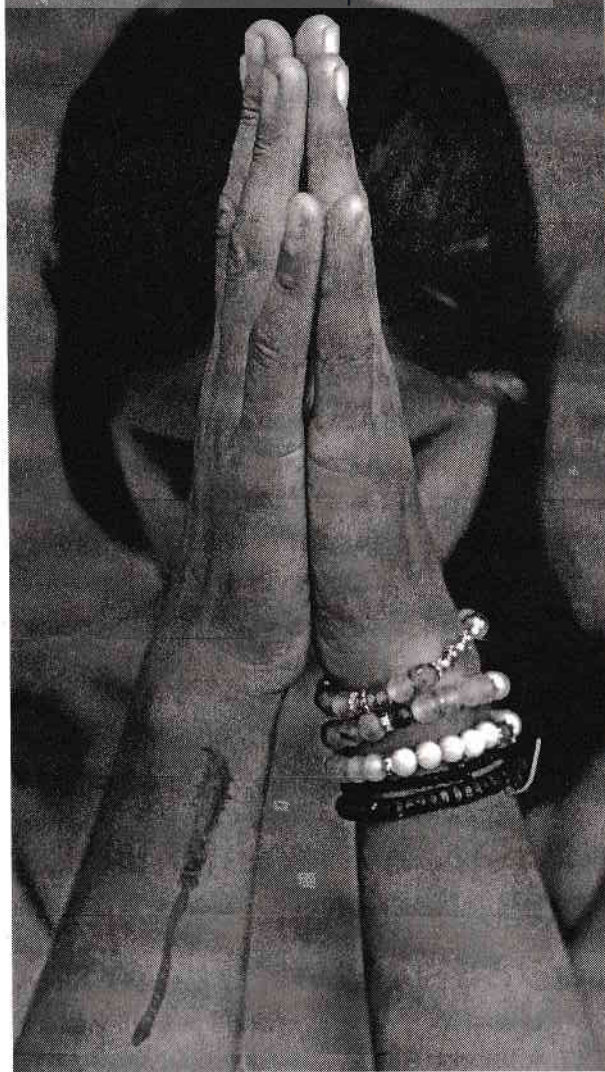
Un scurt studiu al condițiilor existente în vremurile prezente ne lasă o impresie de haos în întreaga lume, de războaie reci și de ură, de forțe ale răului care triumfă asupra forțelor binelui, de creștere a imoralității și a corupției, nu numai în India/Bharat, ci în toate țările lumii. Cert

este că invențiile științifice au pus la dispoziția umanității puteri imense, dar, din păcate, omul care folosește aceste puteri încă nu și-a cucerit tendințele inferioare către putere și lăcomie, astfel încât aceste instrumente științifice sunt folosite în scopuri mai degrabă distructive decât constructive. Mai mult decât atât, chiar aceste invenții au multiplicat dorințele și au stimulat instinctul uman pentru posesiuni materiale. În încercarea de a satisface acest „Frankenstein” al dorințelor lumesti, omul a devenit victima unei false înțelegeri tragice conform căreia un mediu material în care există o căutare frenetică a luxului redundant, a confortului și a plăcerilor simțurilor este panaceul, rezolvarea „miraculoasă” a tuturor necazurilor și problemelor. Dar, atunci când instinctele mai profunde ale inimii umane sunt neglijate, mizeria și frustrarea vin în urma lor, pentru că o abordare materialistă a vieții se termină în sațietate și dezgust. Gradul alarmant al afecțiunilor psihice din Suedia și din alte țări americanizate, care rezultă în cel mai mare procent de sinucideri, ar trebui să fie un avertisment împotriva absorbției prea mari în materialism. Acest lucru este cu atât mai convingător pentru că altfel aceste țări sunt prospere, iar sărăcia și șomajul nu există acolo într-o măsură care să justifice o asemenea disperare profundă. Noi, în India, putem învăța o lecție din asta și să ne

întoarcem din nou la dinamismul religiei și la renașterea Adevărului, Frumuseții și Iubirii. După cum a subliniat pe bună dreptate Shri Aurobindo, „India poate să se dezvolte cel mai bine și să slujească umanitatea fiind ea însăși. Ea poate fi ea însăși doar fiind loială cunoștințelor ei străvechi, care se bazează pe spiritualitate”.

Credința în Ghidul spiritual (GURU) este unul dintre stâlpii fermi ai *Sanathana Dharma*. În-vățăturile Profeților și Încarnărilor dumnezeiești (AVATARA) au oferit întotdeauna o mare inspirație căutătorilor spirituali. Guru ca preceptor spiritual a avut întotdeauna un impact extraordinar în concepția orientalilor. Inima indiană răspunde spontan prin starea de abandon față de Maestrul spiritual. Teoria avatarurilor este o expresie elocventă a filozofiei spirituale a Indiei/Bharat. Dacă Dumnezeu este privit ca salvatorul omenirii, așa cum este El în mod invariabil, atunci Dumnezeu, cu necesitate, se va manifesta printr-o ființă umană. Nașterea unui *Satpurusha* (ființă plină de înțelepciune în care Sinele Suprem este pe deplin revelat) este astfel aclamată ca fiind cel mai mare bine care se poate petrece omenirii. Dumnezeu, în ipostaza Sa de Creator Suprem, este dificil de conceput, dar când un templu uman este consacrat dumnezeirii, începem să înțelegem prin acest mijloc familiar țelul propriului nostru destin în această lume. Astfel

LBRIS

We know
books

când Dumnezeu ia o formă umană, El se stabilește pe Sine^{*} ca Ghid spiritual. Ghidul spiritual este Dumnezeu manifestat – aceasta este poate cea mai succintă și satisfăcătoare definiție a cuvântului și elimină afirmațiile false ale unor așa-ziși Guru^{*} care sunt gata să-și asume manta-ua autorității spirituale fără adevărata manifestare a principiului dumnezeiesc.

Ghidul spiritual, înțeles ca formă de manifestare a Lui Dumnezeu Însuși, devine în curând lumina, inspirația și marele exemplu. Viața căutătorului obișnuit, așa cum este trăită la nivel material și fizic, este stearpă și neproductivă până când își găsește o focalizare în ființa unui Maestru spiritual autentic. Căci, deși este adevărat că fiecare ființă umană este potențial desăvârșită, cu alte cuvinte există o scânteie dumnezeiască prezentă în fiecare ființă umană, este nevoie de harul^{*}, protecția și puterea Ghidului spiritual pentru a elibera această splendoare ocultată care se află în așteptare în fiecare dintre noi.

Chiar și cunoașterea supremă, uneori descrisă ca înțelepciunea^{*} secretă, este innăscută în om, dar este dezvăluită numai căutătorului care este purificat de *tapasya*¹ și de atingerea unui Ghid spiritual pe deplin realizat – *Sadguru*. Prin urmare,

¹ *Tapasya* (skr) – Forța ascezei spirituale, sau puterea unei practici spirituale consecvente de a ne propulsa ascendent.

se crede că Guru și Dumnezeu sunt una, deoarece Atotputernicul și mijlocul Său de manifestare nu pot fi diferite. Ghidul spiritual întruchiează nu numai *Saguna*, caracteristicile manifestate, dar și pe cele nemanifestate, *Nirguna*, ale Ființei Supreme și astfel, în această măsură, Guru este adorat și accesibil nevoilor și înțelegerii ființei umane. Căci, este necesar să înțelegem faptul că drumul către eternitate se desfășoară în ordinea temporală, este indicat astfel să căutăm unitatea trecând dincolo de aparența pluralităților. Pentru a realiza o sarcină atât de dificilă, avem nevoie cu siguranță de protecția și îndrumarea unui preceptor spiritual.

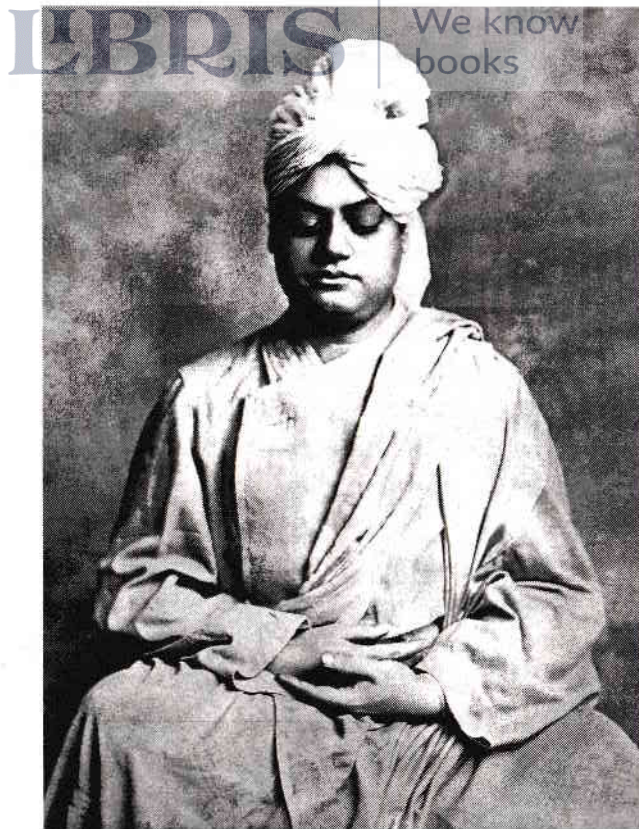
Odată ce acest contact fascinant între Ghidul spiritual și *bhakta*² se stabilește, relația dintre maestru și discipol devine un aspect de o frumusețe unică. Apare astfel o intimitate palpantă în care fiecare îl completează pe celălalt pentru a produce o fuziune rară și, putem spune, lirică. Aceasta ne face să luăm în considerare principiul reciprocității care operează în această relație. În schimbul nenumăratelor cereri pe care un *bhakta* le adresează Maestrului, este cu siguranță firesc ca și Ghidul spiritual să-i impună câteva condiții discipolului (aspirantului sau devotului) *bhakta*.

² *Bhakta* – (skr) devot, ființă dedicată urmării căii inimii sau a iubirii necondiționate, într-un deplin abandon, față de Dumnezeu – *Bhakti Yoga*

Guru așteaptă abandonul total, ascultarea absolută și, ultimul dar cel mai important, efortul suprem. Efortul este un sacrificiu pe care toți *sadbakas*³ îl datorează lui Dumnezeu și doar efortul perseverent face să se pogoare asupra lor dinamismul ajutorului și harului lui Dumnezeu. În calitate de *sadbakas* (discipoli devotați unei căi spirituale) cel mai bine este să venerăm și să respectăm toți Ghizii sau Maeștrii spirituali, dar în forma particulară în care El sau Ea ne apare pentru a ne conduce către realizarea spirituală; acelei forme a Ghidului nostru spiritual este necesar să îi acordăm adorația și abandonul nostru deplin.

Este un Maestru spiritual absolut necesar pentru a parcurge o cale spirituală? Avantajele și dezavantajele acestei întrebări au fost discutate în mod adecvat de către Shri Sai Baba în această carte, mai ales în capitolul intitulat „Abandonul față de Ghidul Spiritual este singura *sadbhana*”. Deși Shri Sai Baba a fost îndeosebi adeptul lui *Guru Marga*, a căii spirituale în care prezența Ghidului spiritual este o necesitate, el nu a negat posibilitatea progresului și realizării spirituale în lipsa unui Ghid spiritual. Dar el a subliniat întotdeauna dificultățile majore cu care se poate confrunta un aspirant spiritual (*sadbaka*)

³ *Sadbaka* – acela care urmează o anumită *sadbhana* – practică spirituală consecventă

Swami Vivekananda

care nu se poate sprijini astfel pe un Ghid spiritual și nu poate beneficia de ghidarea și de protecția acestuia. Este foarte bine să vorbești despre propriul Sine^o Suprem, Atman^o, ca fiind Ghidul tău spiritual, a spus Shri^o Sai Baba, dar Sinele real este de cele mai multe ori umbrat de egoul care este plin de contradicții și este foarte

dificil să treci din spatele acestei acumulări de tendințe psiho-mentale pentru a ajunge la Cel ascuns, la Sinele Suprem. Ghidul spiritual desăvârșit, dimpotrivă, acceptă limitările discipolului și încet, dar sigur, îl ajută să le depășească și să-și atingă țelul. Chiar și Shri^o Ramana, fiind un *Maharishi* care a susținut metoda auto-introspecției, care este calea cunoașterii *jnana*⁴, a spus în ultimii săi ani: „Dacă te vei abandona mie, te voi conduce la poarta eliberării eterne”. Astfel, acceptând să fie un Guru^o, marele înțelept din Arunachala a confirmat importanța Ghidului spiritual. Swami Vivekananda a fost un raționalist incorrigibil în prima parte a vieții sale, dar când a atins maturitatea spirituală prin grația Ghidului său spiritual Shri^o Ramakrishna Paramahansa, i-a făcut această mărturie semnificativă lui Sharada Devi: „Mamă, cunoașterea care atinge picioarele de lotus ale Guru^o-lui, nu este deloc cunoaștere”. Guru^o este astfel convingerea adânc înrădăcinată a pământului lui Bharat (India). Conceptul de Ghid spiritual este

⁴ *Jnana Yoga*^o – cunoscută și sub numele de *jnana-marga*, este una dintre cele trei căi clasice (*margas*) pentru *moksha* (eliberare) în hinduism^o, care pune accentul pe „calea cunoașterii”, cunoscută și sub numele de „calea realizării de sine prin introspecție”. Celelalte două căi fundamentale sunt *karma yoga*^o (calea acțiunii, *karma-mârğa*) și *bhakti yoga*^o (calea devoțiunii pline de iubire față de Dumnezeu, *bhakti-mârğa*).

pivotul pe care practic orice *sadhana* (practică spirituală) își găsește focalizarea.

Guru apare astfel ca marele trezitor. Cel puțin pe calea tradițională a devoțiunii (*Bhakti yoga*) Ghidul spiritual este considerat a fi o necesitate *sine qua non* pentru cei care aspiră la o viață spirituală mai înaltă. Căci, se afirmă că un aspirant spiritual poate atinge acel nivel de adorație lipsită de ego pe care calea tradițională a devotamentului, numai dacă este inspirat de o mare personalitate spirituală (un mare Maestru spiritual).

Aspirantul spiritual nu poate cultiva aceeași emoție pentru concepte abstracte. În cele din urmă, desigur, forma personală a Guru-lui se dizolvă în realitatea impersonală, dar nu până când trezirea lăuntrică nu a atins un anumit nivel înalt. În stadiile inițiale, aspirantul poate înțelege necunoscutul și transcendentul numai în termenii cunoscutului și imanentului.

Misiunea Ghidului spiritual apare ca fiind astfel dublă. Prima și cea mai importantă preocupare a Ghidului spiritual este să trezească, să înalțe și să transforme căutătorul. Al doilea și ultim țel al Guru-lui este, în mod paradoxal, să-l ajute pe aspirantul spiritual să depășească această stare de dependență completă față de Maestru, pe care Ghidul spiritual însuși se străduise să o cultive la început. Ultimul impuls al realizării adevăratei sale identificări cu Dumnezeu este în mod exclusiv, efortul aspirantului.

Frumusețea și înțelepciunea literaturii spirituale din India au fost considerabil sporite de locul care este oferit atât în proză, cât și în poezie, relației unice care există între Ghidul spiritual și *bhakta* (aspirant sau discipol devotat pe calea Bhakti Yoga). Această relație rafinată este plină de posibilități nelimitate; iar nuanțele delicate de a oferi și de a primi dintre maestru și discipol conferă acestei relații o anvergură plină de poezie, reflectând într-un mod unic aspectele tainice ale Atributului Dumnezeiesc al Poeticului dumnezeiesc. Dumnezeu, simțind nevoia omului de a avea un model spiritual, nevoia unei prezențe perfecte în care este prezentă dumnezeirea și pe care el ar putea să o iubească și să I se închine, coboară și se manifestă în forma unui mare Avatar⁵. În India/Bharat au descins multe astfel de încarnări ale dumnezeirii – cunoscuți sub denumirea de Avataruri, și acesta este, poate, motivul măreției țării noastre și cheia supraviețuirii ei prin diversele vicisitudini ale sortii.

Sfântul din Shirdi a recunoscut și a subliniat frumusețea unei vieți ghidate de Guru. El a simțit că însuși etosul națiunii noastre poate fi găsit în această asociere trainică și plină de dragoste dintre Ghidul spiritual și discipolii săi. El dorea

⁵ Avatar (*avatara skr*) este un concept din cadrul hinduismului care în sanscrită înseamnă literalmente „coborâre, manifestare”. El semnifică apariția materială sau încarnarea dumnezeiescului pe Pământ.